

EDITORIAL

Tornem a centrar l'atenció en les cèdules d'Al-Qaeda a Catalunya. Tot i que les investigacions que es duïen a terme a Barcelona s'han mantingut en secret, no han pogut evitar que ara sortís a la llum, no només les detencions efectuades, sinó també la maniobra governamental per amagar la informació fins passades les eleccions municipals, adduint, això sí, que era per un bé comú, per tal de no influir en el vot. No serà que tenen a la ciutadania en general, i als votants en particular, per una colla de "borregos" sense cap tipus de criteri? Realment se senten amb el dret i el deure de protegir-nos d'informacions per preservar la "sensibilitat" de persones, que per llei (i per ètica) tenen el suficient criteri d'elecció democràtica?

A Espanya ja s'ha tingut aquest debat, i no només es veu que encara no s'ha tancat, sinó que a més, les males praxis governamentals de preservar informació (amargar-la) han creat tendència. De totes maneres, BON ESTIU, amb política o sense... (potser millor sense, que descansarem més!)

Així era el pintor.

Amb l'exposició de quadres de Miquel Viladrich Vilà, al castell de Fraga, em venen al pensament molts records.

Aquesta realitat, gràcies a l'ajuntament de Fraga i al govern d'Aragó, forma part del somni que la família Viladrich, encapçalada per l'oncle Miquel, tenia fa molts anys. En sóc testimoni, allà cap a l'any 1952, a Buenos Aires.

La qualitat excepcional d'aquest pintor universal es reflecteix en l'anècdota que era d'un paral·lelisme molt actualitzat.

Al saló gran de la casa hi havia alguns quadres.

L'oncle Miquel m'explicava amb detall com n'havia pintat alguns d'ells, destacava la forma peculiar de pintar un lleó.

El lleó estava al parc, dins d'una gàbia. Al principi, el pintava des de fora, donant-li abans dos quilos de carn cada vegada.

No recordo quant temps va estar el pintor per pintar-lo... però quan el lleó ja tenia la confiança guanyada, li deixava un tros de carn a dins de la gàbia i ell també es quedava quiet, al seu costat, per pintar-lo.

Cal destacar que cada pèl del lleó va ser retocat amb tres tonalitats diferents: buscava la perfecció.

Actualment, aquest quadre el té Sting, un músic i cantant anglès, ex-líder del grup THE POLICE.

Lligams de Viladrich amb el poble d'Almatret

Pel que es desprèn de l'arbre genealògic, els lligams de Viladrich amb Almatret se centraven en dues cases: la casa de la seva mare, que era Can Batllevell, i casa Vilà, la casa de la seva germana. Doña Maria era tot cor. Isaac ha estat molt recordat, sobretot parlant del seu oncle Miquel.

Viladrich es va passar moltes temporades a Almatret, sobretot de jove, on hi va deixar les seves petjades. Recordant, diria que va pintar uns set o vuit quadres però podrien ser més.

En aquesta època, en què Miquel Viladrich va pintar la majoria de quadres d'Almatret m'agradaria fer referència a un escrit de Ramon Pérez de Ayala:

continua a la pàgina següent.....

Catalans d'Almatret *Miquel Viladrich*

En aquest exemplar :

Opinió
L'Ajuntament informa,
Altres notícies,
comunitat

"Viladrich es en la técnica un maestro. Por el concepto más primitivo. Su pintura es todo espíritu, todo éxtasis: está llena de verdad de lo sensible y verdad de lo insondable, es todo ojos, y hasta las cosas insertes, los objetos de naturaleza y de industria pintadas por él parece como nos sientan y nos contemplan desde la inmovilidad de sus almas paráliticas. Y por ser magistral en la técnica y sinceramente primitivo en el concepto tengo para mí que, de todos los pintores nuevos, el arte de Viladrich es el más permanente y preñado de futuro".

Valor o cotització de les seves obres

Crec que de cotització oficial ,fins ara no n'ha existit.

Entre exposicions i diferents formes de conèixer la pintura de Miquel Viladrich Vilà, amb la seva intrèpida i revulsiva trajectòria tan interessant, li ha tocat viure una època molt donada al seu caràcter i caldria pensar que en alguns quadres han estat influenciats per aquesta situació.

A la dècada dels seixanta, vaig tenir notícies que entre les obres pintades al Marroc hi havia "El Califa i dotze moros"
En aquell temps, el pare de l'actual Rei del Marroc va arribar a oferir un xec en blanc pels dotze quadres dels moros.

"El niño del lagarto"

El personatge de l'obra és Jordi, el fill gran del pintor, amb pantalons curts i amb la mà dreta agafant un llangardaix , mostrant-lo a mode de trofeu. Es tracta d'una obra a mida natural.

A la dècada dels setanta, aquest quadre pertanyia a un amic meu, Raul Alcover, col·leccionista d'art.

El Dr. Pere Pons, uròleg de fama mundial en aquella època, va comprar "El niño del lagarto" al meu amic Raul a canvi d'un xalet a la Costa Brava.

El Dr. Pere Pons, a l'entrada del seu pis particular a Barcelona, tenia una obra de Picasso; el va treure i en el seu lloc hi va posar l'obra de Miquel Viladrich.

"El niño del lagarto" actualment està exposat en una fundació.

Soldat republicà

Soldat republicà representat per Wifredo Viladrich, segon fill del pintor. D'alguna manera reflecteix els tristos dies de la guerra civil, recorda la batalla de l'Ebre fent al·legoria a la lleva del biberó. Miquel Viladrich Vilà va guanyar la seva guerra mitjançant les seves pintures.

Segons la portada del diari Segre del 8 de juliol de 2003:

" *Lleida* – Josep Pont se despidió ayer como presidente de la Diputación retirando un retrato del Rey que colgaba desde hace mas de 24 años en una sala próxima a la de plenos. En su lugar hay ahora el del que fuera alcade de Almatret, Ton Piñar Caldero, obra del leridano Miquel Viladrich".

*Rosendo Vilà
maig de 2007*

L'Ajuntament informa:

Parcs èolics

L'empresa gestora de la realització de les línies elèctriques d'evacuació dels parcs (Aere), ha demanat llicència d'obres per la subestació i les línies d'evacuació d'energia. Recordeu que a la Generalitat ja els va atorgar la llicència administrativa (veure La Garbinada nº 30).

Ronda Nord

S'ha aprovat, mitjançant subhasta, la contractació de l'obra a l'empresa J.F. Riegos, S.L.

Filador

Atès que no ha concorregut cap licitador a la subhasta de les obres d'arranjament del Talús del Filador (segona fase), es procedeix a la contractació de l'obra mitjançant procediment negociat.

Servei d'aigua potable

Segons la reglamentació, és necessari disposar d'un Pla Director d'aquest servei (veure nº 30 de La Garbinada); l'Agència Catalana de l'Aigua ha atorgat 9000 €, que representa el 75% de les despeses que es deriven de la seva realització.

En un altre ordre de coses, recordeu que per preveure possibles dèficits de subministrament d'aigua en determinades èpoques de l'any, es va demanar a la Comunitat de regants del Segrià Sud, una dotació de fins a 50.000 m3/any. Aquesta dotació ha estat concedida.

També la Diputació de Lleida ha concedit el canvi d'obra de l'ajut del PIM 2006 (veure nº 30 de La Garbinada) per ajudar a sufragar el nou equip de bombeig i automatització.

Contractació de treballadors/res desocupats

De les subvencions demanades, el Departament de Treball ha concedit els ajuts per la contractació de:

- una cuiner(a) – monitor(a) pel menjador de l'escola, curs 2007 – 2008.

- una persona per a activitats de desenvolupament cultural (turisme local, marcar rutes de senderisme i BTT), durant 6 mesos a mitja jornada.

continua a la pàgina següent.....

Aprovació pla de Protecció civil per incendis forestals

S'ha aprovat aquest Pla, que consta dels següents documents:

- Manual d'actuació per incendis forestals.
- Programa d'implantació i manteniment del Pla municipal.
- Annex 1: Catàleg de mitjans i recursos.
- Annex 2: Plànols.

Departament de Salut

Ha atorgat 10.351 € per a l'equipament del Consultori Mèdic, la qual cosa representa el 95% del pressupost corresponent.

Camí a l'ermita

El Consell Comarcal del Segrià ha adjudicat l'obra de pavimentació de l'accés a l'ermita de Sant Joan.

Medi Ambient

El Servei de Sanitat Vegetal ha contestat afirmativament a la sol·licitud de trampes de feromones per combatre la processionària del pi.

Institut d'Estudis Ilerdencs

Concessió de subvenció de 1000 € per mobiliari del local sociocultural.

Declaració de Constitució de la Corporació i presa de possessió dels Regidors

En data 16 de Juny, en sessió de constitució del nou Ajuntament, es va procedir i també a l'elecció d'alcalde, essent elegit per unanimitat N' Evarist Giralt Vallés.

En data de 27 de juny, s'ha procedit a:

- Nomenament tinents d'alcalde:

Primer tinent d'alcalde: Ramon Pallàs Pallàs.

Segon tinent d'alcalde: Josep M. Gasull Prunera.

- Delegacions especials:

Ramon Pallàs Pallàs: Promoció local.

Josep M. Gasull Prunera: Educació, esports, turisme i urbanisme.

Josep M. Adan Peralta: Medi ambient, agricultura i ramaderia.

Miquel Ballesté Vilanova: Benestar social, cultura i sanitat.

Ramon R. Florensa Duaigües: Obres municipals.

Jesús Quiroga Eguillor: Servei abast aigua i vies públiques.

- Fixació periodicitat sessions Ple:

En mesos alterns, els primers dimecres, començant el pròxim mes de setembre.

- Creació i composició Comissió Especial de Comptes:

Evarist Giralt Vallés, Ramon Pallàs Pallàs, Miquel Ballesté Vilanova i Jesús Quiroga Eguillor.

- Nomenament representants Ajuntament a diversos organismes:

Consell Escolar del CEIP "Sant Miquel": Josep M Gasull Prunera.

Consorci Garrigues per al Desenvolupament del Territori: Evarist Giralt Vallés

Agrupació de Defensa Forestal "Bosc Verd": Josep M. Adan Peralta.

Associació de Municipis eòlics: Ramon Pallàs Pallàs, Evarist Giralt Vallés i Josep M. Adan Peralta. Ramon Pallàs, per delegació de l'alcalde, actuarà en representació de l'Ajuntament a la Junta Executiva segons estableix l'article 15 dels Estatuts de l'Associació.

- Designació Regidor Tresorer:

Josep M. Gasull Prunera.

- Designació de nous clavers per autorització d'operacions:

Amb signatura autoritzada per actuar de forma conjunta als comptes que l'ajuntament disposa a entitats financeres:

Evarist Giralt (alcalde), Josep M. Gasull (tresorer) i Josep Vallés Molins (secretari – interventor).

- Fixació indemnitzacions membres Corporació:

Per hora efectivament emprada amb motiu de l'exercici del càrrec: 11 €. Es pren com a referència el sou d'un peó de la construcció.

Despeses de viatge: Si es fa ús del transport públic, l'import del bitllet corresponent, que es presentarà com a justificant.

Si s'utilitza cotxe particular, s'abonaran 0,20 € per quilòmetre justificat.

Dietes: Les quantitats que es justifiquin documentalment, dintre dels límits que fixi la normativa vigent.

XIII Trobada ZER l'Oliver –Almatret, Maials i Llardecans

Una vegada més els nens i nenes han estat els protagonistes. El dia 20 de juny va tenir lloc la XIII trobada d'alumnes de la ZER, aquest any va tornar a tocar fer-la al poble d'Almatret, on els alumnes de Maials i Llardecans van haver de desplaçar-s'hi. En total hi havia uns 105 nens (quin bé de Déu!, quin goig que feien!), juntament amb tot el professorat dels tres pobles i els pares.

Tot va començar a les 9:30 del matí, quan es va fer la rebuda a l'escola i tot seguit es va anar a esmorzar al poliesportiu, on varen fer un gran campionat esportiu; passades les 11 vam anar cap a la Llar del poble on van ballar danses catalanes i van fer jocs populars i varen acomiadar als alumnes de 6è, que al setembre començaran l'ESO a Seròs.

Tot va anar de primera, tots ens vam divertir, petits i grans. Com sempre, els més menuts ens van fer passar un matí inoblidable.

Esther Ballesté

Vivències i records.

Quan jo era petita tota la canalla del carrer Major teníem un lloc molt nostre per jugar, la Placeta.

Les cases que envoltaven la Placeta eren les mateixes que ara, amb una excepció, ha desaparegut casa Pere Tous i la petita casa de Maria Grossa. De la fusió de les dues, ha resultat la nova casa anomenada casa Antolín.

Gairebé totes les cases tenien el seu pedrís i una cosa que jo recordo amb molta tendresa, "la coveta de casa La Torre"; estava a la paret, a uns dos pams de terra, tocant a casa L'Estanc. Era el lloc on cada tarda, allí ben juntets, ens menjàvem el berenar Mª Teresa d'Agneta i jo mentre ens fèiem les nostres ... confidències (imagineu el grans que aleshores devíem ser!).

La placeta tenia una olor "especial", a la paret del forn de l'oncle Isidro sempre hi havia un munt de feixos de pi recents tallats que donaven la sensació que el bosc estava allí mateix. I al matí, l'olor de pa recent cuit i les dones amb aquelles paneres de pa que encara era calent. Són imatges que encara recordo com si fos avui.

Els pedrissos de les cases de la Placeta tenien moltes utilitats. Les nits d'estiu tot el veïnat, grans i petits, preniem la fresca. Al temps de trencar les ametlles, una filera de dones assegudes amb cadires baixes i un codís a la mà, les trencaven una a una. Després posaven tot el que havien trencat damunt del pedrís i començaven a separar les ametlles del clafoll. Això sí que era artesania!

L'únic pedrís que ara queda és el de casa Agneta, davant de casa L'Estanc, i em fa molta il·lusió perquè aquest pedrís era el "Tren que ens portava a Barcelona". Ens ficàvem tots asseguts amb les cames ben encongides, tocant a l'esquena del que estava davant i agafant-li els colzes. Quant tots estàvem col·locats, el qui feia de "jefe" d'estació tocava un "pito" i llavors tots començàvem a fer: - Xum, xum, xum, xum!! Cada vegada més fort i més de pressa. - Ja hem arribat, ja som a Barcelona!. Cridàvem: - Mireu Colon! El mar! ... El Tibidabo! Que guapo que és tot!. Qui diu que no es pot viatjar sense moure's de casa?. És senzill, còmode i barat, només cal fer funcionar la imaginació.

En aquells temps les joguines també eren d'artesania; les nines ens les feien les nostres mares; totes eren de roba: els ulls, el nas i la boca els brodaven, els cabells eren de llana (de la que es fan els jerséis), les pentinaven amb trenes, amb una llaçada a la punta de la trena (la majoria de les xiquetes anàvem pentinades així). Al vestuari no li faltava detall: des de les calcetes, enagües, vestit, mitjons blancs, fets de mitja o ganxet, i també les sabatetes; tot una moneria i una gran il·lusió. Les xiquetes també sabíem cosir, a l'escola les Senyorettes mestres ens ensenyaven a fer el "drap de costura". Les nostres mares ens ajudaven i ens ensenyaven a fer mitja i ganxet. Els xiquets es feien telèfons amb pots de tomata, foradaven el cul i amb una corda llarga els unien; un parlava i l'altre escoltava, però la veritat és que no vaig sentir mai res ... de les llaunes de sardines, també unides una darrera l'altra, es feien trens que transportaven qualsevol mercaderia; també es feien córrer cercols de ferro.

A casa La Torre un dia van arribar uns familiars de Barcelona i sabeu què li van portar a Josep?. Un cavall dels més grossos, igual que aquells que tenien els retratistes quan venien per Sant Miquel a la Plaça. No cal dir el content que estava Josep. De seguida va baixar a la placeta, tots estàvem bocabadats mirant aquell cavall tan guapo. Josep va pujar al seu cavall i va començar a convidar els xiquets: - Pugeu, pugeu!. Va que encara n'hi cap un altre!. Mentre ell s'anava posant cada cop més a prop del coll del seu cavall. Quan l'últim xiquet pujà, les potes del cavall s'obriren per la meitat i es va espatarrar com un globus quan es desinfla. Una escampada de xiquets per terra, tots cridaven i ploraven; però el més desconsolat i que plorava més que tots era el pobre Josep, que es va quedar sense cavall. No es pogué fer res per salvar el pobre cavall, estava ferit de mort la cosa no tenia remei.

I aquí s'acaba la història.

Maria Fenosa i Mariné.

Nota informativa: els dies 6,7,8,13,14 i 15 de Juliol a les escoles d'Almatret estarà muntada l'exposició: "**Aigua de tothom, un dret i no una mercaderia**".

Horari: de 19h. a 21h.

BON ESTIU !!!

EL REFRANYER

Maig ventós i juny calent fan bon vi i bon forment.

Per Sant Joan el primer bany.

Qui no sega al juny i no bat al juliol, no sega i no bat quan vol.

Al mes de juliol, a l'era hi fa bon sol.

Equip	GARBINADA
Coordinació:	Glòria Arbonés, Núria Pujol.
Redacció:	●.....
	Glòria Arbonés, Miquel Camarassa, Alícia Pons, Núria Pujol, Mònica Rius.
Editorial:	●.....
	Núria Pujol, Mònica Rius, Alícia Pons.
Muntada:	●.....
	Miquel Ballesté
Fotos:	●.....
	Miquel Ballesté
	Amb la col·laboració de l'Excl. Ajuntament d'Almatret:
Telèfon :	973 13 80 13
Fax :	973 13 80 67
E-mail :	ajuntament@almatret.cat